

Türkiye’de bir kez milletvekili seçilmeyi başaranın sırtı, ömür boyu yere gelmez. Çok güzel ve avantajlı bir iştir. Ayda yaklaşık 15 bin TL maaş ve yolluk alırsınız. Yine de bazıları bu paradan yakınırlar ve “az geldiğini” söylerler.

Milletvekili olduktan sonra emekli olursunuz, bunun da özel koşulları vardır. Elinize ayda 7-8 bin lira para geçer.

Mazbatayı alıp, yemin edince resmen milletvekili olursunuz. Bundan sonra sizin ve ailenizin ölünceye kadar tüm sağlık harcamalarınız meclise aittir. İstedığınız doktora, istediğiniz hastaneye özgürce gidip muayene ve tedavi olursunuz.

Dokunulmazlığınız vardır...

Mecliste istediğiniz her şeyi söyler ve bunu dışarıda yineleyebilirsiniz. Bu durumda asla suç olmaz.

Dahası milletvekili olduktan sonra hakkınızda bütün soruşturmalar ve davalar otomatik olarak durur. Davalarınız ertelenir.

Milletvekili olduktan sonra cinayet gibi ağır ceza ve suç hükümleri dışında, size kimse dokunamaz. Ne mahkemeye çıkarırsınız, ne de hesap verirsiniz.

Bu bir rezalettir ama hiçbir dönemde bu rezalete dokunulmaz.

İşin getirdiği siyasal güç ise ayrı bir boyuttur. İş takibi yaparsınız, iş bitirirsiniz, kimse bir şey söylemez.

Firmalarınız, şirketleriniz şakır, şakır çalışır.

Milletvekili olduğunuzda başka yerlerden her türlü iş imkânı bulursunuz. Meclise bırakın fakir, fukarayı bir yana, birkaç istisna dışında orta halli birinin gitmesi mümkün değildir. Orası bir zenginler topluluğudur. Meclis'te küçük esnaf, kol emekçisi, sıradan bir SSK emeklisi, küçük çiftçi, düz memur, işçi göremezsiniz.

Buna karşı ağalar, şeyhler, tarikat liderleri, aşiret reisleri ve onların adamları her dönem orada boy gösterir.

Milletin vekillerinin bir özelliği de her birinin genel başkanın seçmece adamı olmasıdır. Aday listelerini, genel başkan düzenler, yakın, güvendiği ve kendi sözünden çıkmayacak adamlarını iyi yerlere yerleştirip seçilmelerini sağlarlar.

Her dönemde, her partide aynı durum geçerlidir. Bu günkü meclis aynıdır. Dolayısıyla, biz seçim sandığında halkın değil, genel başkanın seçtiklerini oylarız. Sonra da hiç değilse bazılarımız, onların militanlığına soyunuruz.

Her kim “bizim partide demokrasi var, şeffaflık var, isteyen istediğini söyler, eleştiri yapar” derse bilin ki palavradır.

23.06.2015 tarihinde resmen yemin yettiler. Milletvekili oldular. Yakın tarihte Atatürk'e hakaret edip hüküm giyenler bile, yemin ettikleri gün “Atatürk'e ilkelerine ve devrimlerine” sahip çıkacakları konusunda “namus ve şerefleri” üzerine and içtiler.

Namus ve Şeref kavramının ne ölçüde geçerli olduğunu yakında hep birlikte görürüz.

Şimdi ortada çok önemli bir konu ve durum var. Koalisyon durumu, pazarlıkları, var. Koalisyon durumu netleştikten sonra, Tek parti(AKP) dönemi ve tek kuracağı hükümet olmayacağı için, Türkiye'de tüm kararlar artık alınmasında koalisyon hükümeti karar verecek.

Çünkü tek parti iktidarları her zaman risklidir. Şımarıp yoldan çıkıveriyorlar.

Şimdi kurulacak olan koalisyon hükümetine çok önemli görevler düşüyor. Kendilerini emir komuta zinciri altında bir oy makinası olarak görmesinler. Cumhuriyet rejiminin temel ilkelerini çiğnemeye kalkışanlarla mücadele etsinler. Vicdanlarını, sağduyularını genel başkan ve parti yönetimine satmasınlar. Güç ve yetkilerini egemenlerden, para babalarından değil, garibanlardan yana kullansınlar. Denetimlerini iyi yapsınlar. Geçmişte bu işin sıkıntısını bu halk çekti. Karşılıklı aklamalarını utanarak izledik.

Göreceğiz bakalım.

550 Milletvekiline seçildikleri için tebrik ediyorum. Görevlerinde başarılar diliyorum. Kalın sağlıcakla.